Ben Yazarım Tabiki KAHVE MOLASI'nda!..

Yazılan, Okunan, Kopyalanan, İletilen, Saklanılan, Adrese Teslim Günlük E-Gazete - Yıl: 2 Sayı: 286

18 Haziran 2003 - Fincanın İçindekiler

- Mavi Renkli Rüyalar ... Mehtap Akdeniz
- AŞKIN MATEMATİKSEL ANALİZİ ... Tuba Çiçek
- Sıcaklar geldi ... Rana Aslanbay Aydın
- TECRÜBEYLE SABİTTİR ... Aylin Çukur

- Milenyumun Mandalı...Sait Haşmetoğlu
- Café D'Istanbul...Mustafa Serdar Korucu
- Dost Meclisi, Tadımlık Şiirler, Biraz Gülümseyin, İşe Yarar Kısayollar, Damak Tadınıza Uygun Kahveler

Editör'den : Mavi Ekranlı Matbaa Yangını

Merhabalar,

Dün sözünü ettiğim "Matbaa Yangını" epeyce merak uyandırmış olacak ki 8 tane "Hayrola?" e-postası, 2 tane de "Ayy n'oldu?" telefonu aldım. Yoğun alakanız için teşekkür ederim. Ama kabahat bende, teşbihte hata yapmışım kusura bakmayın. Cümlede adı geçen "Matbaa" benim eşek yüklü sevgili bilgisayarım, çıkan yangında MS hazretlerinin ortalığı darmaduman eden "Mavi Ekran"ı. Bilmem aydınlatıcı oldu mu? Hayır birşey değil, gerçekten yangın çıktığında su dökecek birilerini bulamıyacağım ondan korkarım.

Dünkü hatalar bununla kalsa iyi. Üstüne bir de hırsız malı kullanma eklenince tam kaymaklı ekmek kadayıfı oldu. Sevgili Işık'tan gelen şiiri "Erel Bleda" ismiyle yayınlamadan önce adet olduğu vechile şöyle bir araştırma yaptım, karşıma 56 adet sonuç çıktı ve hepsi de bu şiir Erel Bleda'ya ait diyordu. Doğrudur deyip yayınladım. Gün içinde gelen uyarı üzerine, ki bu uyarı da şiirin Orhan Veli'ye ait olduğunu ve düzeltmemi istiyordu, daha detaylı bir araştırma yaptım. Sonunda yazının şiir değil düz yazı olarak Can Dündar tarafından 1999 yılında kaleme alındığını, Sabah Gazetesi'nden sonra "Benim Gençliğim" isimli kitabında yayımladığını öğrendim. Yüzüm kızararak gerekli düzeltmeyi yaptım tabi.

Bu ikinci defadır başıma geliyor. Ve katlanamıyorum açıkçası. Üretmek bu kadar ucuz olmamalı. Üzerinden 4 sene geçmiş nasılsa kimse hatırlamaz diyerek bu aymazlığı yapmak için insanda mide olması lazım. Güzeli, iyiyi paylaşmak tamam da, sahiplenmek yada birine yakıştırmak niye? Araştırma sonunda gördüm ki, bu konuda Erel Bleda'nın hiçbir suçu yok. Bir dangalak ona yakıştırmış nedense. Orhan Veli'nin ise konudan bihaber olduğu malumunuz. Yayınlayan sitelerin hala neden düzeltmediklerini de onlara sormak gerekir.

İnternet ortamındaki kolay iletişim yollarını kullanırken lütfen biraz daha duyarlı olalım. İçeriğini beğendiğiniz bir yazının yada şiirin ana babasını merak etmelisiniz. Merak size doğru yolu gösterecektir. Kahve Molası'nda yayınlanan yazıları da dostlarınıza yolladığınızı biliyorum. Lütfen ama lütfen **yazarın adını silmeyin** altından. Bir yerlerde mutlaka silinecektir ama ilk yapan siz olmayın, vicdanınız rahat olsun. Emeğe, yaratıcılığa, beyne saygıyı öğrenmek zorundayız. Ne dersiniz haksız mıyım?

Bugün yine kopyalanmaya aday yazılarla karşınızda dipdiri duruyor Kahve Molası. Mehtap, Tuba, Rana ve Aylin sizleri alıp güzel bir yerlere götürecek eminim. Sevgili Tuba Çiçek, www.tubacicek.com da okuyucularıyla paylaştığı yazılarını bundan böyle bizim de fincanımıza dökecek. Sevgili Mustafa Serdar Korucu bugünden itibaren her Çarşamba dinlediği, seyrettiği, okuduğu yapıtları, kendine has yorumu ile bizlere sunacak. Tuba ve Serdar aramıza hoşgeldiniz, iyi ki geldiniz...

Bir sonraki sayıda buluşuncaya kadar bulunduğunuz yerden bir adım öne çıkın. Sevgiyle...

Cem Özbatur

ISSN: 1303-8923

ABONE FORMU

email@adresiniz

ABONE OL

ABONELİKTEN AYRIL

HTML TEXT

GÖNDER

Önerir misin?

Kahveci Soruyor?

KAPI KOMŞULARIMIZ

XasiorK Dergi

ÜÇ NOKTA Anlam Platformu

www.pcakademi.com

Ters Köşe : Mehtap Akdeniz

Mavi Renkli Rüyalar...

Gecelerden bir gece uyuyamadım, İstanbul Boğazı'nda dolaştım, kendimden yorgun düşüp rüya içinde bir rüyaya daldım.

Rüyamda bir otelin beşinci kat balkonunda, turuncu güneş altında ışıl ışıl yanan allı pullu kadife bir balıktım.

İçinden hayal yüklü gemiler geçen mavili deniz karşımda, küçük koyda salınan teknelerin beyazlı yelkenleri arkamda duruyordu. Önce uçsuz bucaksız deli derinlere bakıyorum sonra bir de aşna-fişneli koya. Rüyaya hangi kıyıdan dalayım bir türlü karar veremiyordum. Aşağıda uzak yoldan gelmiş arabanın şehre yabancı plakasını okudum. Motor susalı çok olmuş ama içi soğumamıştı, sıcacık bir merhaba duruyordu dikiz aynasında.

Birden nasıl olduysa oldu, denizden gelen bir ses duydum...
Bir denizci, 'Gel' diyordu bana... Denizin içinde deniz gibi biri...

- Sen kimsin?
- Seninle aynı rüyayı gören adam...
- Nereye gideceğiz?
- Mavi denizlerin, altına...
- Rüyadayım ben, gelemem...
- Gel... Bu rüya ikimizin.

Etrafıma bakındım, görünürde kimseler yoktu. O sabah şehir nasıl da güzeldi. Yükseklerde beyaz bulutlar, havada bir başka tazelik vardı. İçim rahat, hiç uyumadığım uykumu çoktan almış, yıllardır mavi suda masmavi suya hasret gibiydim.

Allı pullarımdan soyunup, boğazın tüm rengarenklerini bırakıp denize daldım. Gözlerimi şehrin ay ışıklarına, mor salkımlarına kapadım. Kendi rengimi bulana, denizde yok olana kadar gözlerimi hiç açmadım. Gözlerimi açtığımda herşey yeni, herşey değişmiş gibiydi. Ne yelkenlilerin beyazı aynıydı, ne Emirgan çileğinin tozpembesi, ne boğazın korularının nefti yeşili, ne de Mayıs erguvanlarının eflatun sergisi. Herşey Maviydi. Ve ben çırılçıplak.

Önce ben gülümsedim ona, sonra o bana... Hiç konuşmadan günlerce, yıllarca derinlere yüzdük. Denizin arka bahçesine uzandık bir ara. Bahçede mavi ağaçlar vardı, mavi kuşlar, mavi bulutlar ve mavi huzurlar. Kimdik. Adımız neydi. Eski hikayelerimiz ne renkti hiç sormuyorduk. Boş bulduğumuz bir istiridyenin içinde birbirimize saklanıp rüya içinde aynı rüyaya daldık. Gülümseyen gözlerimden sevdalı inciler dizi dizi iniyordu yanaklarıma rüyaya uyandığımda. Çıplak bedenime dolanan iki sıra istiridye kolyeyi benim için bahçeden toplamış, ben uyurken boynuma takmıştı.

Elimden tuttu, beni mavi menekşe derinlere doğru usulca çekmeye başladı...
Daha derine, daha derine, en koyu maviye. İçimde büyüyen inci bizi kurşun gibi en mavi derine çekiyordu. Mavi koyulaştıkça kaybetmekten korkuyordum. Belki de kaybolmaktan... Dibe indikçe adımı fısıldayor, kulaklarıma basınç yapan fısıltılar beni kendine sarhoş ediyordu. Kendi ağırlığımdan kurtulamıyor, korkuyordum.

Karşımızda binlerce renkli bir 'deniz kuşağı' belirdi.. Nasıl anlatsam? Hani sanki altından geçiversek rüya bitecek gibi bir histi.. Tam altından geçecekken, birden yüzeye çıkmak istedim. Kendimden kaçmak, deniz kuşağının altından geçerken tutacağım dilekten kurtulmak. Belki de kazanmak...

Koluma usulca dokundu... İttim, tekmeledim, incittim, rüyanın bitmesi için bitirdim.

- Gitme...
- Korkuyorum.
- Neden korkuyorsun?
- Yıllarca sürmesinden.

Hemen uyanmazsam bu rüyanın yıllarca süreceğini o an hissetmiştim. Derinlik sarhoşluğum gittikçe artıyordu. Başım dönüyor, uykum ağırlaşıyordu. Düş göremez, rengarek düşünmez olmuştum.. Anlatamadığım bir mavilikti yaşadıklarım.

Onu gerçeklerinden kan kırmızı kıskanıyordum... Gitmeliydim.
Ne dediğini bile dinlemedim ve hızla suyun yüzüne doğru yok olmaya başladım.
Yüzeye yaklaştıkça göz alan aydınlık birden kararmaya başladı... 'O' gözden kaybolmuştu. Artık görünmüyordu. Deniz mavisi sular karanlık, ben güz sarısıydım...

Karaya çıktığımda şehir güz ben buz kesmiştim. Üşüyordum. Ayakta duramayacak kadar sarhoştum. Tutunduğum yeşil ebruli ağaçlar, sararmış kavruk yapraklarını yola bırakıyorlardı. Ağır geliyordum asırlık renksiz ağaçlara. Kendimi de taşıyamıyordum artık. Bir ağacın dibinde, toprağa oturup bir süre soluklandım... İçimde büyüttüğüm mavinin ağırlığında denizi daha çok özlüyordum. Hazan sağnağından ıslaktım, kurunamıyordum. Beni tek nefeste yirmibin fersah dibe indiren o rüya neydi. Tam tabirini bulamıyordum. Rüyalarımı durdurabilir, olayları değiştirebilirdim. Bunu daha önce defalarca yapmıştım. Yine yapmalı, çocukluğumun turkuaz koylarını görmeliydim ya da gençlik yıllarımın leylak sokaklarını. Büyük beyaz kuşun peşinden göklere uçmaya çalışmalı ama bir türlü uçamamalıydım. Rüyam, rüya içinde rüya gibi değil, rüya gibi olmalıydı. Bildik renklerin renkli rüyalardan biri gibi işte...

Beyaz kuşlar çoktan havalanmış, gençliğimin leylak sokaklarında merhabasız arabaların dikiz aynaları vardı... Havai mavi bir rüzgara kapılmış rotasız bir yelkenlinin dümen suyundan, çocukluğumun turkuaz koylarından yeniden rüyaya daldım. Rüyamda ak bir teknede allı pullu bir balıktım. Dalga ne yandan vurduysa o yana sallanan allı pullu bir balıkla, deli dumanlı şarabi sohbetlere daldım... Sohbetin sarı papatya falına bakarken birden denize düştüm. Ben mi atladım yoksa biri arkamdan mı itti seçemedim. Kır çiçeklerim ile denizdeydim... Çiçeklerim etrafa dağıldı, toplamaya çalıştım... Etrafa dağılmaya, renkleri solmaya başladı... Solmalarını görmeye kıyamadım ve denizden çıktım...

Denizin tadını tuzunu içindeyken değil, çıkınca sevdiğimi; denizden bende geriye kalanı, denizden daha çok sevdiğimi hatırladım... Karaya çıktığımda üstümden allı pullar döküldükçe tenim kayganlaşıyor, tuzlu tadından denizin yosun rengi kokusunu alıyordum.

Ter içinde uyandığımda ıslaktım ve üşüyordum. Hala rüyada mıyım diye kendimi kontrol ettim, hayır yatağımdaydım. Üstümdeki mavi atlas yorgan yere düşmüş, İzmir ayazı beni üşütmüştü. Ayılmaya, olanı biteni anlamaya çalışırken, arka bahçeden bir ses duydum.

- Boğazda, rüyaya daldığımız yerdeyim.
- Sen kimsin?
- Seninle aynı rüyayı gören adam.
- Rüyadan yeni uyandım, gelemem.
- Gel... Bu mavi ikimizin.

Gecelerden dün gece, mavi atlas bir yorganın altınına saklandım. Maviden korkak, rüyalara daldım. Rüyamda mavi benekli çirkin bir kurbağaydım.

Mehtap Akdeniz
mehtap@kahveciyiz.biz

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Rengarenk: Tuba Çiçek

AŞKIN MATEMATİKSEL ANALİZİ

"Akıl Oyunları" filmini seyrettikten sonra aklıma takıldı: İnsan duygu ve davranışları matematiksel formüllerle açıklanabilirse, hayat belki de daha kolay olacak hepimiz için. Bu lafım özellikle mühendis ve matematikçilere.. Soyut düzlemlerden somut yokuşlara geçerken zorluk mu çekiyorsunuz? Hatalı vites değiştiren acemi şoförün arabayı sallaması misali bünyenizde sarsıntılar mı oluyor? Kafanızı karıştıran şey nedir kardeşim? Bakın olayı size açıklayabilmek için ne ince formüller ve parametreler çıkardım. Takdir edin beni!

X= Yalnızlık somurtkan bir duygudur. Bu yüzden insanlar, birbirleriyle bütünleşme isteğindedir. Kaygılı ve yalnız 'ben', neşeli 'biz'in içinde eriyip gitmek ister. Lakin dikkat edin, neşeli 'biz'in içinde, yalnızlıkla birlikte 'ben' de eriyip gidebilir. Aklınızdan şeytanı uzak tutun lütfen. Bahsettiğim bütünleşme, çiftleşme değil ruhsal bütünleşme... Sizinle de ciddi bir şey konuşulmuyor ki!)

Y= Özel olmak fikri dokunulmaz ve incitilmez olduğumuz hissini verir, güvenlik duygusu sağlar. Bu yüzden, kendimizi özel hissettiren insanlarla birlikte olmaktan hoşlanırız. Hatta durumu abartıp, hayatımızdaki bazı kişileri 'mutlak kurtarıcı' gibi görür, onların 'güçlü kaslarına' sığınırız.)

Z= Hormonlarımız, imaj kaygılarımız, bireysel ve toplumsal önyargılarımız, e bir de baharlarımız var. (Artık şeytana sırnaşabilirsiniz.)

Şimdi, eldeki bu üç parametreyi bir kazana atıp kaynatın bakalım, ne çıkacak? Hoop durun! Yazıyı bırakıp nereye gidiyorsunuz? Hem öyle her dediğimi yaparsanız, işimiz var sizinle. Ben sizin yerinize kaynattım kazanı; bakın ne çıktı:

X+Y+Z = AŞK

Gelelim ikinci deneye. Kaynayan kazanın altını kapatın önce. Kapattınız mı? Tamam... tamam ben sizin yerinize kapatırım. Kazanın içine eğilip yüzünüzü buharına tutarsanız, cildiniz nemlenir, gözlerinizin feri gelir, saçlarınız ahenkle dans eder.

Eğer üşenmez, kazan soğuyuncaya kadar başında beklerseniz, kaynattığınız karışımın yüzeyinde anlamını çözemediğiniz şekiller görürsünüz. Hah işte, şimdi onların açılımını vereceğim size. Bu bilimsel kıyağımı da unutmayın haa!)

W= Aşkın kızılca kazanına düşmekle, kazanın içinde ayakta durmak arasında epeyce fark vardır. (Sırat köprüsünden geçmek gibi bir şey olsa gerek.)

Q= Kavram olarak özgürlük, olumlu bir şey gibi düşünülür; insanlık tarihi özgürlük savaşlarıyla doludur. Lakin içsel özgürlüklerimiz için savaşmakta ayni cesareti ve kararlılığı gösteremeyiz. Çünkü insanin, hayatından, seçimlerinden ve edimlerinden sorumlu olduğunu keşfetmesi pek kolay değildir. -Buradaki 'sorumlu' kelimesini Sartre'ın tanımıyla, 'yaratıcısı olmak' anlamında kullanıyorum- Bu yüzden sorumluluklarımızı birilerine devretmeye meyilliyizdir (ki, bu genellikle 'mutlak koruyucu' görevini yüklediğimiz partnerimiz olur.)

T= 'Biz' içinde eriyip giderken 'ben'ini kaybedenlerden homurtular yükselir. Çünkü, artık onlar 'biz'siz hiçbir şey yapamamaktadırlar. Eğlence üretme beceriksizliği... Hemen terapiye başlayın.)

S= Bazı insanlar ne istediklerini bir türlü bilemez; kendi duygu ve düşlerine sahip çıkamazlar. Diğer insanlarsa onlara düş, istek ve duygu üretmekten yorulup, sıkılırlar. Üff, gerçekten çok sıkıcıdır bunlar.)

ß= Aşka, her zaman bir ölçek acı bulaşır.(Bazıları doz aşımından ölür)

R= Aşk dengeden yoksundur. (Histerik, paranoyak, psikopat, sadist, mazoşist vs.)

P= "Sevmek keman çalmak gibidir, bilmeyen kötü sesler çıkarır." (Bolivya atasözü)

L= Kazanı fazla kaynattığınız için, büyü bozulmuştur. (Geçmiş olsun...)

Evet, kazanı gereğinden fazla kaynattık ve dibi tuttu işte. Şimdi ne mi yapacağız? Panik yapmayın, formülü veriyorum... Kazan iyice soğuduğuna göre elimizi daldırıp, dibe çöken tortudan çıkana bakacağız. Ne mi çıktı? AYRILIK tabi ki! Eh bazı bilimsel gerçekler acıdır.

Gelin şimdi elde kalan 'bilimsel gerçeği' kaynatalım. Spesiyalitemizin adını da 'Ayrılık Usulü Bol Acılı Ezogelin Çorba' koyalım. Bunun için fazla büyük bir kazana gerek yok, düdüklü tencere işimizi görecektir. İşte malzemeler:

M= Seçilen bir şey, diğer seçenekleri saf dışı bırakır. Kararsızlıklarımızın sebebi de budur. Ayrılığı seçmek, birleşmeyi reddetmek demektir. Aşkın bitmesine katlanırsınız ama elinizden gitmesine değil. Metin olun! Siz kararsız olsanız da , kararı verecek birileri her zaman bulunur.)

N= İki insan yaşadıkları anılardan farklı deneyimler ve duygulanımlar çıkarabilir. Bazıları, kendi deneyimleriyle karşı tarafınkilerin aynı olduğunu sanırlar... Siz birşey yaşarsınız karşı taraf başka birşey. (Sizin aşk dediğiniz şeye, karşı taraf merhamet diyebilir mesela.)

J= İnsan, sorunlarının temelinde başka bir insanın ya da gücün olduğunu düşündüğü sürece çözüm üretemez. Eğer sorun dışarıda bir yerdeyse sizin değişmenize ve çözüm üretmenize gerek yoktur nasılsa.
(Eh işte Allah selamet versin...)

H= "Her alışkanlık elimizi daha becerikli, aklımızı ise daha beceriksiz hale sokar" der Nietzche. Alışkanlık haline gelmiş 'biz' için çabaya gerek yoktur. Her şey kendiliğinden yürüyüp gitmektedir. (Ta ki, bu monotonluk taraflardan birini bayıncaya kadar.)

Üşenmedim, düdüklü tencerenin buharı bitene kadar bekledim. Ne çıktı dersiniz? SAPLANTI...

Bunu formüle etmek beni aşar. Aşure yapmayı da beceremem zaten. Yine de son sahneyi size aktarabilirim.

Yapılan deneyler sonucu, lavaboda kirli bulaşıklar birikmiştir. Bulaşıkları yıkamakla yükümlü olan, yani terk edilen taraf, isot tadında sızlanmalara başlar. Bir yandan bulaşıkları hırpalarken, bir yandan da kaderin cilvesine yanık türküler söylemeyi ihmal etmez...

Haklısınız, dramatik bir sahnedir bu son sahne. Epeyce bulaşık birikmiştir ve bulaşık yıkamak da keyifli bir iş değildir. Lakin, artık yalnız ve özgür olduğunuza göre vaktiniz boldur. Şöyle ağız tadıyla, mutfağı dip köşe temizleyebilirsiniz. Yalnız, işin dozunu kaçırırsanız 'Külkedisi' kıvamına gelirsiniz, haberiniz olsun.

Ölçüsü iyi ayarlanmış bir bulaşık operasyonundan sonra yapılacak en iyi iş, yeni görevlere talip olmak, amirinize yeni projeler sunmaktır. Hazır baharı yakalamışken, çiçeğe böcüğe aldanıp yeni bir aşka davranmaktır...

E hadi! Salyanızı sümüğünüzü silin artık. Sokaklar 'biz' içinde yalnızlığını eritmek isteyen 'çıtırlarla' dolu... Davranın bre yalnızlar!

Tuba ÇİÇEK
tuba@kahveciyiz.biz

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Mektebişahane : Rana Aslanbay Aydın

Sıcaklar geldi

Veeeeee sıcaktan bunalma günleri başladı. Ofiste klimayı açsan bir türlü, açmasan bir türlü. Klimanın ayarı ile uğraşırken birden aklım yirmi yıl öncesine gitti.

Eskiden teknoloji hayatımıza bu kadar girmemişken, çiçeği burnunda mimarlar olarak, sıcaktan şakır şakır terleyerek, aydingerleri bozmadan çizim yapabilmek gibi bir kabusumuz vardı. O zamanlar klimalı ofisler parmakla sayılacak kadar azdı. Yani 80'li yılların başları. Bir yandan terle boğuşurduk bir yandan da kağıtlarla, kalemlerle. Sıcaktan iki dakika açık kalsa rapidolarımız kururdu, terli kolla değince kağıtlar buruşur büzüşürdü. Zaten kurtlar dünyasında varolma savaşı veren biz yeni mimarlar, bir yandan da, sanki kendileri bunları hiç yaşamamış gibi davranan patronlarımızın şerrinden nasıl kaçacağımızı şaşırırdık.

Rapido, aydinger, eskiz kağıdı, paralel cetvel, T cetveli gibi nesneleri hatırlayan ve onları kullanmış olan kaç nesil mimar kaldık bilemiyorum ama teknolojinin nimetlerinin kıymetini bilmek te de üstümüze yok doğrusu. Vaktiyle bu teknolojiye direnmiş olanlar bile, şimdi "teknoloji delisi" haline geldiler.

Bir yandan hayatımızı çılgınca kolaylaştırmasının yanı-sıra, bir yandan da insanca ilişkileri azaltıyor mu diye düşünmeye başladık. Bilgisayar dünyasının kucağına doğan nesiller hakkında endişeleniyoruz çoktan beri. Ama doğrusunu isterseniz bu haklı bir endişe mi değil mi diye düşünmeden de edemiyorum.

Bir zamanlar mektup yazmayı seven nadir insanlar bile dostlarıyla ayda yılda bir haberleşirken, şimdi e-mail marifetiyle her an bağlantı halinde olabiliyoruz. 25-30 yıldır sesini bile duymadığımız arkadaşlarımızın neredeyse her anından haberdar olabiliyoruz. Kimileri çocuklarının bilgisayar başında geçirdiği saatlerden yakınıyor, kimileri kitap okuma alışkanlığının kaybolduğundan. Ben de, pek çok kişi gibi, bu konuda değişken fikirler içinde oldum hep. Bir gün pozitif, bir gün negatif düşünceler arasında gittim geldim. Teknoloji delisi haline gelen yakınlarıma kızdım, bundan habersiz olanlara yine kızdım. Ama sanırım artık bu konuyu finalize ettim, her konuda olduğu gibi bu konuda da abartıya kaçmak zararlı, ama bi-haber olmak daha da zararlı galiba.

Kitap okuma konusunda endişeli olanların içi rahat etsin, okumayı seven yine okuyor, belki kağıttan değil ama ekrandan okuyor. İletişim deseniz, sosyal olan insanlar yine sosyal, olmayanlar yine değil. Sedir üzerinde sohbet azaldı belki ama klavye başında sohbet tüm hızıyla sürüyor.

1992 yılında, ilk kez Amerika'dan mimari bir proje dosyasını internet kanalıyla İstanbul'dan aldığımızda inanmakta zorlanmıştık. Şimdi ise yüzlerce proje vızır-vızır gidip geliyor. İşin yapılma süresinin azalması, insanların kendilerine daha fazla zaman ayırması anlamına gelmiyor mu? Bu zamanı da isteyen deniz kenarında, isteyen güneş altında, isteyen çarşıda, isteyen yine kitabının başında, isteyen de ekran başında geçiriyor işte. Bu çok güzel değil mi?

Haydi dostlar, şimdi herkes kendine biraz zaman ayırsın ve uzun zamandır ihmal ettiği bir kaç kişiye elektronik posta göndersin. Merak etmeyin 5-10 dakikayı sevdiklerinize ayırdınız diye, hiç bir iş geri kalmaz.

Sağlıcakla kalın.

Rana Aslanbay Aydın
rana@kahveciyiz.biz

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Gönülden Kahveci : Aylin Çukur

TECRÜBEYLE SABİTTİR

Zaman zaman yoruyor hayat insanı, keyifsizleştiriyor ama maalesef umursanmadan peşkeş çekilemiyor hiçbir şeye!Mutsuz kılıyor insanı, yıldırıyor yavaş yavaş ve sonra kurtulmak gerek diyor kişi ve en kolay ve en ucuz olan yolu; ÖLÜMÜ seçiyor! Zamanın içinde varolan her şeyi ucuza satıyor, en sonunda da kendini!

Pes etmeden,yılmadan hayata karşı bir yarış içindeyiz, rakibimiz yadsınamayacak kadar tecrübeli ama biz... Hayata karşı yaşama çabası veren insancıklar!Şimdi dolu bir kahkaha atmak geldi içimden,çünkü oynuyorum hayata karşı! İnsanları ona karşı zavallı gösteriyorum ve o da bunu yutuyor,'' bunlar dirençsiz,güçsüz,bana karşı rakip durumda olamazlar bile!'' diye düşünüyor ve asıl zokayı o yutuyor,zavallı hayat;bilmiyor ki pek çok insan ona kafa tutuyor gizliden gizliye!

Dolu dolu yaşamak gerekirken hayati,her aninda bir hüzün ve o hüznü hatırlatacak bir çizgi bırakırken ve zamana karşi yarişirken ''ne olacak benim halim?'' diye düşünüp belki de hayıflanırken, kendini toplama aşamasinda ''her şey tecrübeden ibaret'' dersin ve bunlar birikimlerle seni hayata hazirlar,rakibin olan hayata!

Zamanla olaylara daha ılımlı yaklaşırsın, empati kurar, hızlı çözümler üretirsin böylece yıpranmaz ya da ne biliyim yıpranma katsayını aza indirgersin! Kolay değil azizim, bu hayatta yuvarlanıp gitmek! Girişimci olmak gerek, sabırlı ve kararlı, yeri geldiğinde kavgacı tuttuğunu koparan cinsten, umutlu, % 100 düşünme gücüyle yaklaşmak gerek hayata (onun da kıvrak bir zekaya sahip olduğu bir gerçek) ya da onunla beraber seyir etmek!

Bakarsın zamanın ana/babası olmuşsun, tecrübelerini dağıtırsın ihtiyaç sahiplerine, nasıl savaştığını anlatırsın onlara; bu hayat denilen kara deliğin seni nasıl yutamadığını ve pandoranın kutusu açıldığında dumura uğramamaları gerektiğini anlatırsın! Şaşkınlık ve minnet içinde dinlerler seni ''bu nasıl oluyor da ,bu kadar çok öneriyi bir anda sunabiliyorsun'' diye sorduklarında verilebilecek tek cevap; tatlı bir gülümseme ve onun arkasında gizli olan tecrübeyle sabittir gururu...

AYLİN ÇUKUR
acukur@kahveciyiz.biz

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Milenyumun Mandalı : Sait Haşmetoğlu

Editör'den Önemli Not: *Sevgili Sait Haşmetoğlu'nun e-romanı görsel öğelerle süslendiğinden, devamını ve önceki sayılarını aşağıdaki adresten tek tıklamayla okuyabilirsiniz. Üşenmeyin... Tıklayın...*
http://www.kahvemolasi.com/xfiles/mandal_126.asp

Devamı var

hasmetoglu@kahveciyiz.biz

Yukarı

Dost Meclisi

Fotoğraf: Şeref Bilgi

Kahve Molası'nın sürekli ve sabit(!?) bir yazar kadrosu yoktur. Gazetemiz, siz sevgili kahvecilerden gelen yazılarla hayat bulmaktadır.
Her kahveci aynı zamanda bir yazar adayıdır. Bu bölüm sizlerden gelecek minik denemelere ayrılmıştır. Yolladığınız her özgün yazı değerlendirilecektir. Siz sevgili kahvecilere önemle duyurulur.
Kahve Molası bugün **3.346** kahveciye doğru yola çıkmıştır.

Yukarı

Tadımlık Şiirler

Özledim

Dün seni düşündüm sigaramı içerken
Ve Bu gün Tekrar seni düşünüyorum
Aslında Gecem sen, Gündüzüm Sen
Her yerde sen, Her şeyde sensin

İlk bıraktığında geri dönecek dedim
Zaman geçecek deyip bekledim
Özledim sadece seni, ve bekledim
Bir gün gelecek bitecek dedim.

Şimdi ise sensiz geçen günler kabusum
Rüyalarımda bile göremiyorum biliyormusun
Sesin kulaklarımda ama duyamıyorum
Özledim, Bakışını, Duruşunu, sinirli halini özledim

Sen çocuktun, büyümedin, büyüyemedin.
Sen küçük koca dev adamdın.
Sen beni sensiz bırakan yaramaz çocuk
Ben ise sensiz ve sessiz

Hakan Kutevu

<#><#><#><#><#><#><#>

KAĞIDIMIN UCUNDAN

Kağıdımın ucundan seslendim yüreğine,
Türküler kadar gösterişsiz,
Şarkılar kadar hasret doluydu satırlarım.

Dizeler yoruldular anlatmaktan.
Anlamsız ısrarlarda duygularım.
Ben seni yazdıkça yaşayacağım.

Senin için sedef beyazlığında,
İnci taneleri biriktirdim.
Kalmadı yer, son sayfanın ucundayım.

Yaşamak bu mu, ben kadar sen olduğum?
Bu mudur ömür fitilinin ateşi?
Hayatı olduğu gibi sevmek mi?

Ellerine hasretken toprağı avuçlamak,
Yanlızlıktan üşüyünce güneşi kucaklamak,
Kağıdın ucundan seni çağırmak mı?

Elveda demek istiyorum artık.
Ya kendime, ya sana elvada.
Kağıdımın ucundan son seslenişim kulağına.

Filiz Güner

Yukarı

Café d'Istanbul par Mustafa Serdar Korucu

Merhaba,

Bu köşede sizlerle kitap, müzik ve sinema ile ilgili yorumlarımı ve tavsiyelerimi paylaşacağım. Okumadığım hiçbir kitabı, dinlemediğim hiçbir albümü ve izlemediğim hiçbir filmi sizlere sunmayacağım. Çünkü ancak bu şekilde olduğunda sağlıklı bir yorum getirilebileceğine inanıyorum.

Umarım memnun kalırsınız.

Candan Erçetin / Chante Hier Pour Aujourd hui: Ülkemizdeki bence tek Frankophon sanatçıdan kaçırılmaması gereken "chanson"lardan oluşan arşivlik bir çalışma. Candan Erçetin Edith Piaf'ın ("Milord", "La vie en rose"), Charles Aznavour'un (Ülkemizde de çok sevilen şarkılarından "Hier Encore" çoğu kişinin hatırlayacağı İngilizce versiyonuyla "When I was younger than") "chanson"ları ile çoğu kişi için hala unutulamayacak umutsuz bir ayrılık parçası olan "Ne me quitte pas" gibi Fransız efsanelerine ve eski aranjman şarkıların orjinallerine ("Palavra" - "Parole", "Le Meteque" - "Hasret" Tanju Okan'dan hatırlayacağımız) yer vererek bu şarkıların Türkiye'deki sevenlerini nostaljik bir gezintiye götürüyor. O günlerde yaşayamamış olan yeni kuşağa da geniş bir müzik kültürü sunuyor. Albümde "Johnny tu n'est pas un ange", "Avant de nous dire adieu" da adından söz ettirecek parçalar. Unutmadan Candan Erçetin'in bir önceki albümü "Neden"de bulunan ve benim favori parçalarımdan "Korkarım"ın "Il me semble" olarak Fransızca versiyonu da bu albümde yerini almakta.

Hititler (Hitites): Yönetmenliğini "Atatürk", "Tanrılar'ın Tahtı Nemrut" gibi belgesellerle akıllara kazıyan "Örnek Türk genci" Tolga Örnek, Dünya'daki ilk medeniyetlerin yaşam bulduğu coğrafyalardan biri olan Anadolu'nun savaş ve kanla örülü ortamına götürüyor. Başrollerinde Hitit Kralı'nı bence en iyi oynayan ve rolüne çok iyi oturan Burak Sergen ile Haluk Bilginer ve Sanem Çelik yer alıyor. Öncelikle TV meraklıları Çelik'i Kara Melek'ten hatırlayacaklarsa da "Filler ve Çimen"i unutmamaları lazım. Fakat bu belgeselin son sahnelerinde çok başarılı bulmadım. Anlatımın Türkçe versiyonunda yılların tiyatrocusu

Cüneyt Türel bulunuyor. İngilizce versiyonu bildiğim kadarıyla ülkemizde gösterilmese de şunu hatırlatmakta yarar var. İngilizce versiyonunda Oscar Ödüllü oyuncu Jeremy Irons'a televizyonlarımızın başarılı ismi Sedef Kabaş eşlik ediyor. Küçük bir not da eklemek istiyorum: Jeremy Irons bu seslendirmede "Çocuklar Duymasın" dizisiyle ünlenen Tamer Karadağlı'nın bir bölümlük ücretinden daha az bir ücret almış. Sedef Kabaş'ı popüler kültürün içine girmediği için tam olarak tanımayanlarınız olabilir. Onun için de küçük bir açıklama yapmakta yarar var. Meslek hayatına CNN International'de prodüktör olarak başlayan Kabaş, ardından NTV "Portreler", ATV "Dönence" gibi başarılı çalışmalara imza attı. Şimdi TV8'de "Sesli Düşünenler" programını sürdürmekte. (Yakında programlarındaki ünlü konukların röportajlarından derlediği "Sesli Düşünenler" adlı kitabı Doğan Kitap'tan çıkıyor.)

Modern yaşamda da devam eden bazı görüşleri (çocuk doğurmanın güç olarak kabul edilmesi gibi) ve "binlerce yıl öncesinde yaşamış olmalarına rağmen" Türkiye'de yeni yeni oturan zamanının çok ötesindeki adetleriyle (tazminat, nafaka) Hititler'i tanımanın tam zamanı. Çünkü Hititler bizim medeniyetimiz.

İnci Aral (Mor): İnsanlığın en temel sorunlarındandır kadın erkek anlaşmazlığı. Her iki cinsin de farklı beyin yapıları olmasından kaynaklanır bu. Kadınlar daha sözel erkekler daha sayısaldır. Kadınlar için sözler çok değerlidir. Onları büyü yapar gibi şiir yazar gibi kullanırlar. Her sözcüğün altında inanılmaz anlamlar yatar onlar için. İşte bu kadar farklı olduklarındandır ki "Erkekler Mars'tan kadınlar Venüs'ten gelmiştir" denir. Birbirinden bu kadar uzak mıdırlar acaba? İşte bunun yanıtını "Mars diliyle konuşan, Mars'lıları gerçekten iyi tanıyan bir Venüs'lü"den İnci Aral'dan öğreniyoruz. Kadın - erkek ilişkilerine bunların başlangıç aşamasından yani aileden başlıyor Aral. Ardından ergenlik, ilk aşk, cinsellik, flört, evlilik, ayrılık, ikinci evlilik ve son olarak da ölümle biten bu ilişkilere yalnızca iki kişinin gözünden değil onların yakınlarının da gözünden bakarak çok geniş bir vizyon yakalıyor. Kadın erkek ilişkilerine daha derin yaklaşmak isteyenlere öneririm.

Mustafa Serdar Korucu
serdar@kahveciyiz.biz

Yukarı

Biraz Gülümseyin

SHERLOCK HOLMES

Sherlock Holmes ile Dr. Watson kampa giderler. Güzel bir yemek yiyip bir şişe de şarabı devirdikten sonra uykuya dalarlar. Birkaç saat sonra Holmes uyanır ve arkadaşını dürtükler.
"Watson, yukarıya bak ve bana ne gördüğünü söyle".
Watson cevap verir:
"Milyonlarca yıldız görüyorum."
Holmes sorar:
"Bu sana neyi gösteriyor?"
Watson bir an düşünür ve yanıtlar:
" Astronomik olarak milyonlarca galaksinin ve dolayısıyla milyarlarca gezegenin varlığını görüyorum. Yıldızların konumuna bakarak saatin 3'ü çeyrek geçtigini çıkarıyorum. Teolojik olarak tanrının kudretini ve kendi acizliğimizi görüyorum. Meteorolojik açıdan da bugün havanın çok güzel olacağını tahmin ediyorum. Neden sordun? Sana ne gösteriyor?"
Holmes arkadaşını sabırla dinlemiştir ama artık dayanamaz:
"Ulan hıyar, çadırımızı araklamışlar!"

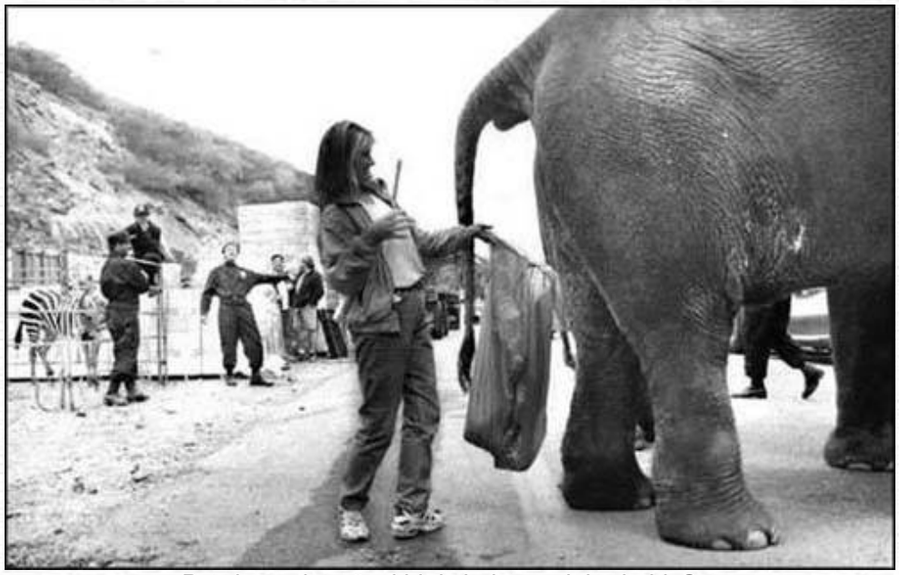

Bundan gaha güzel bir iş bulamazdı herhalde?...

Yukarı

İşe Yarar Kısayollar - Şef garson: Akın Ceylan

http://facethewall.com/penang-butterflies.html
Bali'deki kelebek çiftliğinden güzel görüntüler. ...Butterflies are free. It's getting them to the screen that sets you back a bit. After the camera, the film, the PhotoCD scan, the computer, the graphics program and the airline ticket, there's the entry fee to the Penang Butterfly Farm, plus a surcharge for your camera. But it's way more fun than a savings account...

http://epigraf.fisek.com.tr/index.php?num=274
...Çocukluğum kadar güneşli ve futbol dolu bir şarkıydı. Maçtan sonra soğuk su içilmeyecekti, annem öyle söylüyordu. Elbette ki dinlenmezdi, hele söz konusu buz gibi bir gazozsa? Fakat çeyrek çıtır ekmeğin içine doldurulmuş soğanlı, kırmızı biberli kıyma mutlaka yenecekti. Kıymanın yağı ekmeğin çatlaklarına sızacaktı. Dayanılmaz olacaktı. Sonra akşam olacak, yine annemin hazırladığı sandviçlerle yazlık sinemaya gidilecekti. Tahta sandalyelere oturulup beyaz perdenin kırmızı ışıklarının yanması beklenecekti... Kaldırım yazıları - Cem Sancar.

http://www.epilepsi.gen.tr/tanitim.asp
Ne yaparsak, ne kadar önlem alırsak alalım, engel olamadığımız bazı hastalıklar vardır. Epilepsi ya da halk dilindeki adıyla sara hastalığı bunlardan biridir. ...Epilepsi, halk adıyla sara, yineleyen nöbetler ile karakterize sıklıkla geçici bilinç kayıplarına neden olan bir durumdur. Ancak bu geçici bilinç kaybı her zaman oluşmaz... Bilelim ve onunla yaşamayı öğrenelim.

http://www.nhm.ac.uk/darwincentre/insite/turkish/B11.html
...Toplama, insan doğasının bir parçasıdır ve tarih boyunca çeşitli kültürlerde yer almıştır. Doğa Tarihi Müzesinde bulunan koleksiyonlarla ilgili olarak, bunların değeri hakkındaki görüşler zaman içinde değişmiştir... Kolleksiyonculuğun tarihi ve günümüz kolleksiyoncularının yöntemleri.

akin@kahveciyiz.biz

Yukarı

Damak tadınıza uygun kahveler

Tray Wizard v4.02 [348k] W9x/2k/XP FREE
http://www.traywizard.com/
Ekranınızın el altındaki çubuğun sağ tarafındaki bölüme "System Tray" deniyor biliyorsunuz. İşte o bölüme hükmetmenizi sağlayan bir küçük program. Bilgisayarı hızla kapatmaktan tutun, ekranı karartmaya, çalıştığınız pencereleri oraya atmaya kadar her türlü minik ama gerekli işlevi yerine getiriyor. Oldukça kullanışlı. Herkese tavsiye edilir. Herhangibir casus programcık taşımadığından emin olabilirsiniz. Tarafımdan test edilip, onaylanmıştır:-))

Yukarı